

[Helge Nielsen.]

over for de boligsøgende, og den har især ramt de unge og familier med jævne indkomster. Heller ikke her har regeringen handlet. Jo, den nedskar bolig- og byggefonden, den ophævede obligationsrationeringen, og den opkræver nu stik imod lovens bestemmelser moms på boligbyggeri. Havde bolig- og byggefonden fået den størrelse, socialdemokraterne havde foreslået, havde det haft betydning for jordpriserne, for det færdige byggeris pris, for kapitalmarkedet. Ikke engang et forslag om at beskatte inflationsskabte gevinster har vi set. Statsministeren snakker stadig om at ville foretage sig noget på dette område, men kendsgerninger har vi endnu ikke set.

Socialdemokratiet foreslår, at bolig- og byggefonden udvides, og at der overføres så mange statsmidler til denne fond, at de ud over fondens øvrige opgaver kan finansiere jordkøb, byggemodning og projektering af de ca. 20.000 almennyttige boliger pr. år samt udlånes til overtagelse af privatejede boligejendomme. Bolig- og byggefonden bør administrere rentesikringstilsagn i henhold til lovgivningen. På denne måde kan man få en langsigtet planlægning med rullende 10 års programmer, en planlægning, der utvivlsomt vil være med til at billiggøre boligbyggeriet. Betingelserne for disse økonomiske tilsagn må være, at der foretages offentlige jordkøb, at kommunerne forpligter sig til at sørge for byggemodning i takt med planerne, at kommunerne fastlægger realistiske planer for udbygning af skoler, børneinstitutioner m. m., at der tages hensyn til miljøet, og at det er boliger med indbygget fremtid, der er tale om.

De nuværende økonomiske vilkår kan friste mangan bygherre til at bygge 1980ernes og 1990ernes slum. Det må forhindres. Gør vi ikke det, er vi ikke meget bedre end de spekulanter, der omkring århundredskiftet byggede Vesterbros og Nørrebros slum- og saneringskvarterer.

Vi fik for et par år siden en god saneringslov. Jeg ved, at vore saneringsselskaber er godt i gang med de store opgaver, og at kommunerne virkelig gør en indsats for at løse saneringsproblemet. Men der er meget store vanskeligheder. De udsanerede må gang på gang sige nej til de tilbudte lejligheder. De kan ikke magte lejen i nybyggeriet.

Selv med boligsikringen og den støtte, de kan få igennem saneringsloven, må de sige nej. „Hvem skaffer os en anden bolig, når vi om 3 eller 5 år ikke længere kan betale den stigende husleje?“ „Hvem hjælper os, når kongens foged ringer på?“ er de udsagn, man får, når folk får tilbudt de nye, dyre boliger.

Det er min fornemmelse, at bestemmelsen om betaling af forskudsleje heller ikke er blevet udnyttet i nogen større udstrækning. Det kan boligministeren sikkert oplyse os om, om ikke her, så under det kommende udvalgsarbejde. Belært af disse kendsgerninger foreslår vi, at der kan ydes tilskud efter saneringslovens bestemmelser, selv om det drejer sig om tre eller fire røkeringer, blot der indgår en udsaneret familie i hver røkering. På denne måde kan vi langt bedre løse problemerne og placere familierne i en bolig, de økonomisk kan overkomme også i fremtiden.

Men det skal understreges, at regeringens lov om husleje-forhøjelse ved genudlejning efter 1. januar 1971 yderligere har vanskeliggjort disse forhold og forvredet markedet. Derfor siger jeg til boligministeren: ophæv denne lov, inden den træder i kraft, og undgå, at den skal blive en skamstøtte, en hindring for en videre udvikling på boligmarkedet. Den vil for det første forvride lejens niveau mere, end det er tilfældet nu, og den vil skabe så mange uretfærdigheder som aldrig før og vanskeliggøre kommende løsninger af problemet.

At loven har givet anledning til spekulation i at lade lejligheder stå tomme længere end lovligt, er ikke til at undre sig over, og man kommer jævnlige ud for eksempler i denne tid på, at husværter nægter bytning før efter 1. januar, medmindre man vil indgå på at betale den forhøjede leje med det samme.

Disse eksempler beviser sammenholdt med mange andre, at det også er nødvendigt med skærpede bestemmelser om tomme lejligheder, skærpet straf for at lade lejligheder stå tomme, ligesom det er nødvendigt at gennemføre socialdemokraternes forslag om fri bytteret. Havde vi haft disse bestemmelser, ville meget misbrug have været undgået. Havde man større lejerindflydelse i den private boligmasse, ville mange boligskindaler være forhindret, og de herrer boligha-